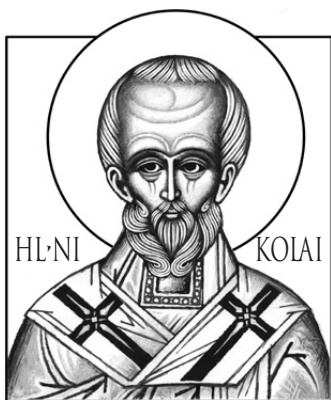

~ BASAR ~
DE MYRRABÆRERENDE
KVINNERS FORENING

16. og 19. des.
kl. 13:00 - 15:00
Hl. Nikolai kirke
Tvetenveien 13
0661 Oslo

Foreningen gjør også
besøktstjeneste hos syke
og ensomme i menigheten
Foreningen kjøper hånd-
arbeid laget av kvinner
til støtte for seg selv og
familien; særlig i krigsram-
mede land som Palestina,
Makedonia og Serbia.

Håndarbeid lages også av
medlemmer i foreningen.

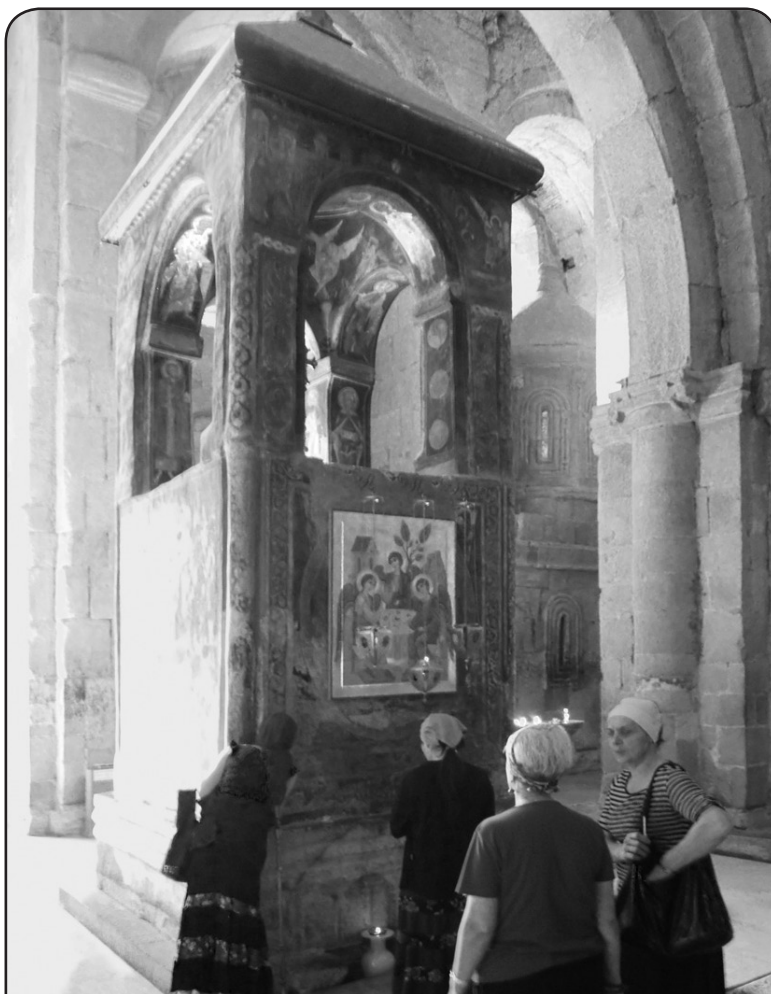
*Foreningen har
årlig bidrag til
"Nikolaifondet"*

VEL MØTT TIL
EN TRIVELIG HANDEL
FOR EN GOD SAK.

Nº4
2012

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

SVETITSKHOVELI-KATEDRALEN

DETTE ER KANSKJE det helligste stedet i Georgia: hele Georgias hovedkatedral i Mtskheta, (den gamle hovedstaden) hvor alle biskopsordinasjoner finner sted, likeså introniseringen av patriarken og tilberedelse av den hellige Myron. Her i denne baldakin-pillaren finnes Kristi kjortel! Den ble bragt til Georgia av den hellige kvinnen Sindonia, som også ligger begravet her.

Her forrettet pilegrimsgruppen vår bønnegudstjeneste.

♦ DEN ORTODOKSE KIRKE I NORGE ♦ HELLIGE NIKOLAI MENIGHET ♦ ORG. NR. 971 278 315 ♦
 Erkebiskop Gabriel, eksark for Konstantinopels patriark
 Архиепископия православных русских Церквей в Западной Европе
 ♦ Det skandinaviske prostiet ♦

Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ <http://www.ortodoks.com>
 postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
 Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ tlf.: 23 37 28 57 ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org

ADRESSER & TELEFONNUMMER	GUDSTJENESTER
Prester tilknyttet menigheten: protojerej: Miron Boguzkij mob.: 974 88 903 hierodiakon: fader Serafim mob.: 934 39 016 kor/ kantor: Stig Simeon Frøyshov e-post: s.r.froyshov@teologi.uio.no Menighetsråd: f. Johannes (formann), f. Serafim, Igor Rybak, Toska Struksnes, Inger Johanne Nilssen, Stig S. Frøyshov, Thor Stange, Valentina Balgurova. Revisjonskommisjonen: Torhild Svele, Thomas Såheim, Zorica Ranisavljevic, Medlemsavgift (frivillig): kr.500,- Hellige Trifon Skita; mob.: 472 71 396 Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor» og «Ortodoks Røst» www.ortodoks.org KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER: *St. Georg i Neiden St. Georgs ortodokse kapell i Neiden starost: Oiva Jarva lokal kontakt: Otto Borissen tlf.: 78 99 61 21 sekretær: Mikit Ivanowitz hjemmeside: www.miva.net *Maria Bebudelse i Bergen Gudstjenestested: St. Sunniva på Florida. Starost: Sturla Olsen, tlf.: 56 33 09 05 Leser: Ronald Eugene Worley konto: 5233.05.01006 hjemmeside: www.ortodoksibergen.no *Kristi Forklarelse i Stavanger Starost: Ionel Nicu Radu , ionel_radu@ortodoksstavanger.no / konto: 3265.11.10407 Hl. Martyr Elisabeths kapell Pedersgt. 37, Stavanger hjemmeside: http://ortodoksstavanger.no/ *Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodø Lonni Lepp, e-post: lonnilep@online.no Martinus Hauglid: e-post: martinus.hauglid@gmail.com *Johnsegarden i Sogn og Fjordane Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad Leser: Asbjørn Olav Flåm tlf.: 57 71 69 00 e-post: kboklade@online.no Hl. apost. Johannes Teologens kapell Gravplass: Helgøya kirkegård Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo: fader Johannes mob.: 472 71 396 NKR representant: Torstein T Tollefsen NTSF representant: f. Johannes Forum for Ortodoks Kirkesang: kantor: Stig Simeon Frøyshov «De myrrabærende kvinners» forening: Kontakt: Janette Khoury kontonr.: 2050 29 66945 Ikonmaler: Ove N Svele, tlf.: 22 63 06 09 e-post: og-svele@online.no Nikolaifondet: gironr. 0540 0752704 *Hl. Nikolai-kapellet på Majorstuen: Kontakt: f. Johannes Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes Teknisk/lay-out medarbeider: Ove N. Svele	DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ▶ søndager kl.11:00 i sommerferien og andre ukedager kl.10:00 (<i>andre gudstjenester se i listen</i>) Liturgi på norsk 1. og 3. sønd. i mnd. / kirkeslavisk og norsk 2. og 4. sønd. i mnd. <i>Gudstjenestene er åpne for alle, men kun ortodokse troende kan ta del i Nattverden. Husk fasten og forberedelsesbønnene! Skal du ta del i Nattverden, må du komme i god tid til kirken.</i> 18.des. tirs. kl. 18:00 Akatist for hl. Nikolai. Фкафист св. Николаю. 19.des. onsd. kl. 10:00 Hl. Nikolai. Alterfest. Св. Николай, престольный праздник. 23.des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. mart. Minas, Ermogen og Eugraf. 28.des. fred. kl. 10:00 Hl. TRIFON av Petsjenga: Liturgi på Skitaen i Hurdal. Преп.Трифон Печ. Празднование в Скиту в Хурдале в 10 ч. 30.des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. prof. Daniel. ~~~~~ januar 2013 ~~~~~ 6.jan. sønd. kl. 11:00 Liturgi. 6.jan. sønd. kl. 18:00 Vigilie for Kristi Fødsel. Всенощное Рождества Христова 7.jan. mand. kl. 10:00 Liturgi. KRISTI FØDSEL: Рождество Христово. 13.jan. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Slutt på julefeiringen. 18.jan. fred. kl. 19:00 Vigilie for Theofani 19.jan. lørd. kl. 10:00 Liturgi med vannvielse. THEOFANI Богоявление с водоосвящением 20.jan. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Døperen Johannes. Св. Крестител Иоанн 27.jan. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Slutt på Theofani-høytiden 3.feb. sønd. kl. 11:00 Liturgi 10.feb. sønd. kl. 11:00 Liturgi. De nye russiske martyrene og bekjennerene. Собор новомучеников и исповедников российских Hl. Efraim syrerer 14.feb. torsd. kl. 19:00 Vesper for Kristi frembærelse i tempelet. 15.feb. fred. kl. 10:00 Liturgi. Сретение Господне 17.feb. sønd. kl. 11:00 Liturgi. 24.feb. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Tolleren og fariseeren 3.mar. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Den fortapte sønnen 9.mar. lørd. kl. 17:00 Parastos. Ikommelse av de hensovnede. Парастос об усобщих; 1. og 2. gjenfinnelse av døperen Johannes hodeskalle. 10.mar. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Den ytterste dom. Страшный суд Kjøttfasten Мясопустая 17.mar. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Ostefasten begynner Сыропусная hl. Gerasim ved Jordan EN ORTODOKS KRISTEN kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke, og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønneboken, tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene, lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig. Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь! SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN!

HL KYRILLOS
AV ALEXANDRIA

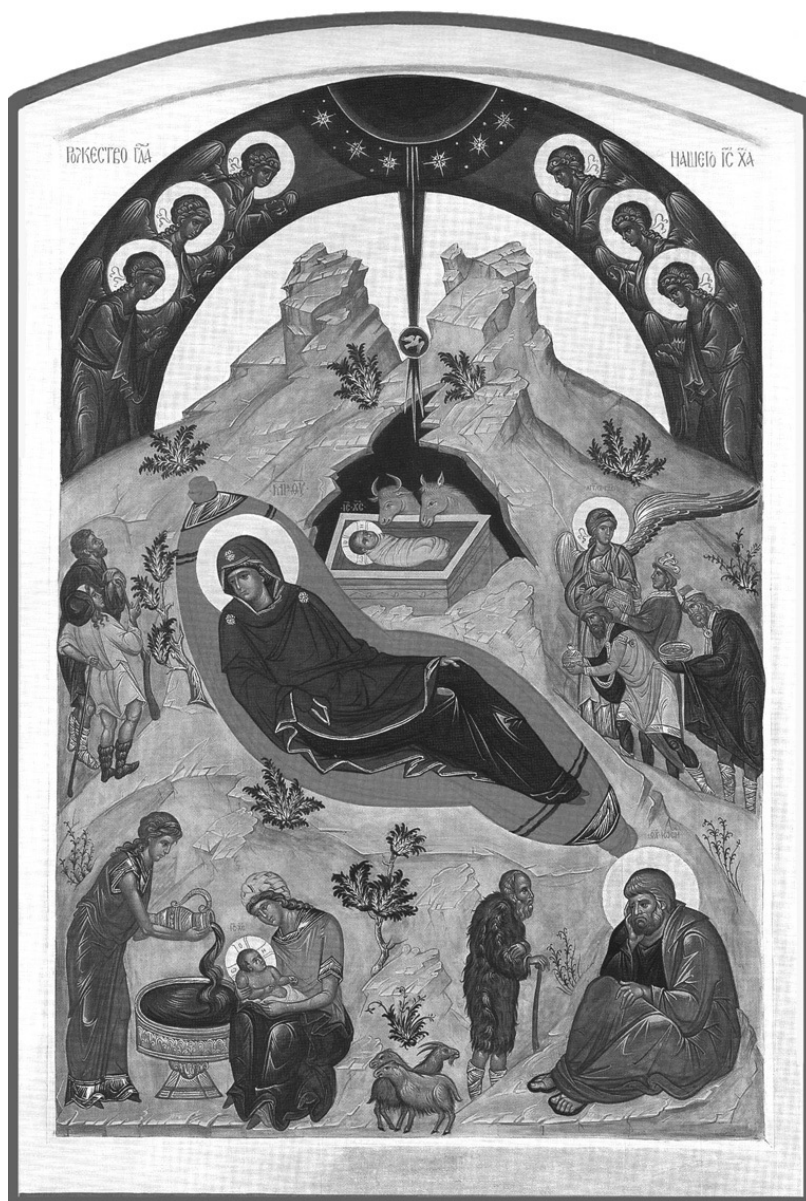
FORKLARING AV EVANGELIET
ETTER HL. LUKAS

5. Preken

Lk. 2:40,52. Og gutten vokste og ble sterk, fylt av visdom, og Guds nåde var over Ham. Og videre; Men Jesus gikk fram i alder og visdom og var til glede for Gud og mennesker.

Vi må forstå at det å si at gutten vokste og ble sterk, fylt av visdom, og at Guds nåde var over Ham, henviser til Hans menneskelige natur. Og jeg ber dere, å granske nærmere frelsesplanens dybde: Ordet lar seg føde på menneskelig vis, selv om Han etter sin guddommelige natur er uten både begynnelse og tid: Han som er fullkommen som Gud, underordner seg legemlig vekst: den Ulegemlige har nå lemmer som vokser til menneskelig modenhet: Han blir fylt med visdom, Han som selv er all visdom. Og hva sier vi til dette? Se, ved disse hendelsene er Han som var i Faderens bilde gjort lik oss: Rik i fattigdom, Høy i ydmykhet: Han som sies å "motta", er selv som Gud all fylde. Så fullstendig tømte Guds Ord seg selv! For det var umulig for Ordet som var født av Gud Fader, å påta seg slikt i sin egen natur: men når Han ble kjød, et menneske som oss, da er Han født av kvinnens kjød, og dermed også underlagt det som hører menneskets tilværelse til: og selv om Ordet, som Gud, med det samme kunne ha sprunget frem fra sin Mors liv som et fullkomment menneske, ville en slik hendelse blitt ansett som et ondt varsel: Han gav derfor menneskenaturens lover og vaner makt selv over sitt eget kjød.

Vær derfor ikke fornærmet, og tenk ikke i ditt hjerte, "Hvordan kan Gud vokse? Og hvordan kan Han som gir nåde til engler og mennesker motta visdom?" Tenk heller på med hvilken ferdighet vi er innviet i dette Mysteriet.

Kristi Fødsel, malt av ikonmalerne Nikolai og Natalia Bogdanov ca: 1997

riet. For den vise evangelisten fremviser ikke Ordet i sin unærmelige og ulegemlige natur, og at Han i den forstand vokste i alder, visdom og nåde, men heller etter å ha vist oss at Han ble født legemlig av en kvinne, og ble i vår likhet, tildeler han Ham disse menneskelige egenskapene, og kaller Ham et barn, og sier at Han vokste; ettersom Hans legeme vokste litt etter litt, i følge naturens lover. Og slik sies det også at Han ble fylt av visdom, ikke fordi Han mottok ny visdom, - for vi forstår at Gud er fullstendig og fullkommen i alle ting, og kan aldri være foruten noe som tilhører Guddommen: - men

fordi Guds Ord gradvis synliggjorde Hans visdom i forhold til den alderen legemet hadde oppnådd.

Legemlig gikk derfor fram i alder, og sjelelig i visdom[på menneskelig vis]: for guddommelig natur kan verken gå fram i den ene eller den andre, siden Guds Ord er fullkomment. Og det var med god grunn at Han koblet vekst i visdom til sin legemlige vekst, for den guddommelige natur synliggjorde sin egen visdom i forhold til menneskets legemlige vekst.

Oversettelse: Kristian Akselberg

Glede og fred og velsignelse
til alle som feirer
vår Herre og Gud og Frelser
Jesu Kristi
legemlige fødsel
i Betlehem!

Ære være Gud i det høyeste
og fred på jord,
blant menneskene god vilje!
Kristus Fødes,
Lovpris Ham!
Kristus fra himmelen,
møt Ham!

Din fødsel,
Kristus, vår Gud,
lot forstandens lys
stråle over verden,
for de som dyrket stjernene,
lærte da av en stjerne,
å tilbe Deg,
Sannhetens Sol,
og kjenne Deg
som soloppgangen
fra det høye.
Herre,
ære være Deg!

Tropar i 4. tone

En Jomfru
føder i dag
Den allerhøyeste,
og jorden
tilbyr en grotte
for Den utilgjengelige;
engler og hyrder
lovpriser til sammen,
en stjerne leder
vismenn på ferden;
oss er nemlig født
et lite Barn,
Gud fra evighet!

Kondak i 3. tone

En munk fra Østkirken:

HAR MAN EN GANG VANDRET TIL BETLEHEM

Jesu stamtavle: Slik begynner Evangeliet. Hva betyr denne lange listen med hebraiske navn? Overfor jødene var det nødvendig å understreke at Jesus stammet fra David. Men en annen betydning kan også utledes av denne stamtavle: I denne slektsrekken finnes det nemlig også mordere. Ekteskapsbrytere og incestforbrytere. Når Jesus blir født i min sjel, skjer det på tross av og gjennom alle mine synder. Jesus trenger inn og baner seg vei tvers gjennom mine feil. Han overvinner dem, den ene etter den andre. Det er Hans stamtre i meg. Og selve denne inntrengingen er gjennomstrålet av Hans barmhjertighet, Hans overbærenhet og av Hans kraft.

Maria, som bærer barnet i sitt skjød, begir seg på vei med Josef for å la seg innskrive i Betlehem. Det er verken i Rom, Athen eller i Jerusalem at Jesus har villet la seg føde. Mysteriet med Jesu fødsel er således bare tilgjengelig for oss i Judeas fattige landsby. Vi må stige opp til Betlehem, bli borgere i Betlehem. Og vi må erobre, nei, oppnå det ydmyke sinnelaget vi finner i Betlehem.

Englene forkynner ikke bare for hyrdene at en Frelser er født. De

sier: Dere er født en Frelser. Jesus kommer til verden for hver eneste en av hyrdene. Hans fødsel er og forblir en dypt personlig hendelse for enhver av oss. Jesus er den gave som tilbys ethvert menneske.

Det er ingen plass i herberget for Maria, som bærer Jesus, eller for Josef. Det er ingen plass i denne verdens herberger for Jesu disipler. Hvor farlig er det ikke hvis det med letthet skulle lykkes å skaffe meg plass der. Hva har herberget og krybben til felles?

Advert av Gud i drømme nådde vismennene tilbake til sitt eget land langs en annen rute. De skulle unngå Herodes. I overført betydning betyr det at den som Gud har ført til krybben, godt kan vende hjem til seg selv, til sitt land og sitt hus, men det må alltid være langs en annen vei. Det vil si at motiver, holdninger, måten å være på og midlene som brukes, ikke lenger skal være de samme. Har man en gang vandret til Betlehem, inntrenger en gjennomgripende forvandling.

Det ble åpenbart for Simon at han ikke skulle dø før han hadde sett Frelseren. Å, hvor gjerne ville jeg ikke motta en slik forsikring. Ikke

dø uten å ha sett Jesus. Ikke med mitt legemlige syn, men virkelig ha sett Ham, med troens øyne. Etter min død håper jeg å få se Ham på en annen måte.

Men det ble gitt Simon mer enn å se Jesus. Han tok barnet i sine armer. Herre, forunn også meg usynlig å få favne det lille barnet.

Engelen befaler Josef å ta barnet og dets mor og flykte til Egypt. Det er tider da vi er for svake, og at det derfor er bedre å unngå faren og trekke oss tilbake til et ensomt sted. Men det er nødvendig at vi tar med oss det mest kostbare: Jesus... barnet, hvis litenhet og svakhet skal styrke vår egen svakhet. Og sammen med barnet dets mor, slik som den elskede disippelen tok henne til seg etter den niende timen. Maria-mysteriet er uadskillelig fra Jesus-mysteriet. Begge er barmhjertighetens og kjærlighetens mysterium.

En munk fra Østkirken (f. Lev Gillet, som ble opptatt i vårt erkestift av Metr. Eulogij) JESUS. Enkle betraktninger om frelseren.

Oversatt av Bjørn Basilios Roksand (som var medlem av vår menighet.)
Utgitt på Atheneum i 1994

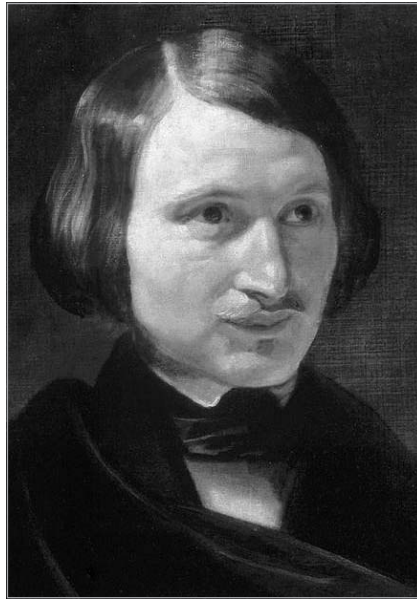
BETRAKTNINGER OVER DEN GUDOMMELIGE LITURGIEN

av Nikolai Gogol

* * *

Om ikke Gud selv oppreiser og omgir våre sjeler med Jerusalems murer mot ethvert legemlig innfall, er vi ikke i stand til å bringe ham hverken heloffer eller brennoffer, og flammen i den åndelige bønningen kan ikke strebe seg mot det høye, men blir spredt av uvedkommende tanker, av lidenskapenes innfall og av av åndelig uro. Han ber derfor om å bli renset til den forestående ofring, og idet han gir røkelsesketten til diakonen, bøyer han hodet og sier til ham: *"Kom meg i hu, broder og medtjener."* *"Må Herren vår Gud komme ditt prestedømme i hu i sitt Rike, bestandig, nå og alltid, og i all evighet"*, svarer diakonen, som også bøyer hodet med tanke på sin uverdighet, og sier til presten, med orariat løftet i hånden: *"Bed for meg, fader!"* Presten svarer ham: *"Må Helligånden komme over deg, og Den høyestes kraft overskygge deg."* – *"Samme ånd skal virke med oss i alle vårt livs dager."* Deretter sier presten i full erkjennelse av sin uverdighet: *"Må Herren vår Gud komme deg i hu i sitt Rike, bestandig, nå og alltid, og i all evighet."* Diakonen sier: *"Amen!"* – kysser hånden hans og går ut den nordre sidedør for å kalle de troende til bønn for De hellige gaver som er frembåret og oppstilt på alterbordet.

Han går frem på ambonen, vender ansiktet mot kongeporten, og med orariat løftet med tre fingre, lik en englevinge, vekker han folket til bønn. Han leser en bønnerekke, ektenie, som er forskjellig fra de tidligere. Han begynner med å kalle til bønn for Gavene som er overført til alterboret, men går raskt over til den slags påkallelser som bare de troende som lever i Kristus kan frembære til Herren.

"Om en dag helt fullkommen, hellig, fredfull og syndfri, la oss bønnfalle Herren!"

Den bedende forsamlingen slutter seg til korets sang, og de kaller fra hjertet: *"Gi det, o Herre!"* *"Om en fredens engel, en trofast veileder, en beskytter for vår sjel og legeme, la oss bønnfalle Herren!"* Menigheten: *"Gi det, o Herre!"* – *"Om tilgivelse og forlatelse for våre synder og forseelser, la oss bønnfalle Herren!"* – Menigheten: *"G det, o Herre!"* – *"Om det som er godt og gavnlige for våre sjeler og om fred i verden, la oss bønnfalle Herren!"* – Menigheten: *"Gi det, o Herre!"* – *"Om en kristen og fredfull ende på vårt liv, fri for sykdom og skam og om at vi må få avlegge et godt regnskap på Kristi forferdende dom, la oss bønnfalle Herren!"* Menigheten: *"Gi det, o Herre!"* – *"La oss ihukomme vår allerhellige, allrenerene, høyt velsignede og ærerike Herskerinne, den evig jomfruelige Gudfødernes Maria, sammen med alle de hellige, og overgir vi oss selv og hverandre, og hele vårt liv til Kristus, vår Gud."*

Med et virkelig ønske om å overgi seg selv og hverandre til Kristus, vår Gud, roper alle: *"Til Deg, o Herre!"*

Ektenien avsluttes med utropet: *"Ved Din enbårne Sønns barmhjertighet, sammen med hvem Du og Din gode og levendegjørende Ånd lovprises, nå og alltid, og i all evighet"*. Koret synger: *"Amen!"*

Alterrommet er fortsatt stengt. Presten har enda ikke begynt offerfrembærelsen, det gjenstår nemlig enda mye før det mystiske måltidet kan finne sted. Fra alterrommets dyp sender presten Frelserens egen hilsen: *"Fred være med dere alle!"* Og han får svaret: *"Og med din ånd!"* Diakonen står på ambonen og kaller til gjensidig kjærlighet etter forbilde av de første kristne, og sier: *"La oss elske hverandre, slik at vi samstemmig kan bekjenne..."* Slutten på oppfordringen utfylles av koret, som synger: *"Faderen og Sønnen og Helligånden, den vesenséne og udelelige Treenighet"*, og forkynner at uten å elske hverandre kan vi ikke heller elske Ham, som helt og holdent er Kjærlighet, fullstendig og fullkommen, og som inneholder både den elskende, den elskede og kjærlighetens handling i sin Treenighet. Med kjærligheten elsker den elskende den elskede. Det er Gud Fader som er den elskende, den elskede er Gud Sønnen, og selve kjærligheten som forener dem, er Helligånden. – Tre ganger bøyer presten seg i alterrommet, og sier stille inni seg:

"Jeg elsker Deg, Herre, min styrke. Herren er min klippe, min festning og min befrier" (Ps. 18,2). Han kysser den hellige diskosen og kalken som er dekket av "luften", han kys-

► fortsettelse fra forrige side

ser kanten av det hellige bordet. Hvor mange prester der enn måtte være sammen med ham, så gjør de alle det samme, og deretter kysser de hverandre. Hovedpresten sier: "Kristus er midt iblant oss". De andre svarer: "Han er og forblir". Likeså gjør diakonene, hvor mange de enn måtte være. Først kysser de orariat, der hvor korset er, deretter hverandre og sier de samme ordene.

Tidligere kysset også de tilstedeværende i Kirken hverandre, menn kysset menn, og kvinner kysset kvinner, mens de sa: "Kristus er midt iblant oss" og svarte "Han er og forblir" Derfor omfavner de tilstedeværende i tankene sine, ikke bare de som er tilstede i Kirken, men også de som er fraværende, idet de skynder seg å forsone seg med alle de har mislikt, hatet eller næret mishag til, og iler til for å gi alle et kyss i tankene, mens de sier inni seg: "Kristus er midt iblant

oss" og svarer for dem "Han er og forblir". Uten å gjøre dette, ville de være som døde innfor den hellige handling som følger, slik også Kristus selv sa: "La ditt offer ligge der foran alteret, og gå først bort og forlik deg med din broder, og kom så og bær ditt offer frem" (Matt. 5,24). Og et annet sted: "Dersom noen sier: jeg elsker Gud, og han hater sin bror, da er han en løgner, for den som ikke elsker sin bror, som han har sett, hvordan kan han da elske Gud, som han ikke har sett?" (I Joh. 4,24).

ADVARSEL!

Det finnes ingen myndighet som kan hindre falske prester og biskoper i å utgi seg for å være gyldige representanter for Den Ortodokse Kirke. Over hele verden fremstår det slike personer som påberoper seg å være gyldige, men som aldri har fått noen gyldig ordinasjon i noen ortodoks kirke, eller det er forhenværende prester og biskoper, slik som har blitt avsatt eller selv har brutt med Kirken. Vi hadde for noen år siden her i Norge en person som utgav seg for å være Metropolitt av Oslo og biskop av Selja. (Han selv byttet navn flere ganger.) I Aftenposten var det en fargerik reportasje som fortalte om hvordan han kjøpte seg liturgisk utstyr på billigsalg i Operaens kostymelager. Og alle bør vite at liturgisk utstyr og skruder kan ALLE kjøpe, bare man har penger, MEN liturgisk utstyr (uansett hvor fint og kostbart det er) gjør ingen til diakon, prest eller biskop (erkebiskop,

metropolitt, patriark). KUN gyldig ordinasjon og kirkelig anerkjennelse og autorisasjon gjør en person til gyldig prest og biskop. Det som derfor ofte preger disse falske kirkene, er at de gjerne kaller seg "Den sanne...kirke". For eksempel "Vistinska Makedonska Cerkva". For en stund siden samlet mange av disse ugyldige og fantasifulle personene seg i Paris og opprettet "Den Europeiske Ortodokse Kirke", og utpekte sin leder: Den Universelle og Europeiske Patriark Nicholas II! Her i Norge har vi en av disse deltakerne: "Hans salighet, erkebiskop for Den sanne Makedonske Ortodokse Kirke, Metropolitt av Makedonia, og det makedonske folk i diasporaen, Palestina og hele Skandinavia, Herr Doktor Jovan-Hadji". Verken han eller hans "kirke" har noen som helst forbindelse med Den ortodokse kirke i Norge og ikke heller med resten av Den kanoniske ortodokse kirke i hele verden.

EN SERBISK STARETS FRA VÅR TID: FADER TADEJ

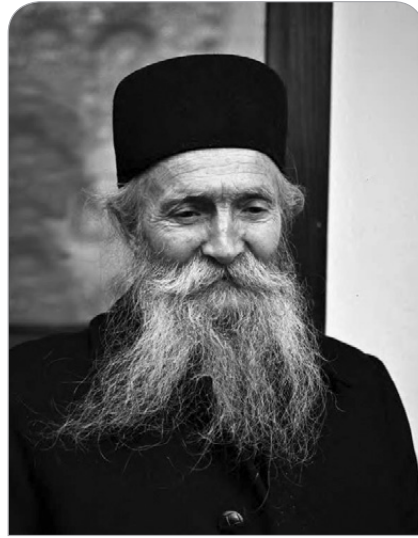
oversettelse av Cecilie Nilsen

TADEJS LIV

BARNDOM OG UNGDOM

Staretsen Tadej (Shtrbulovich) ble født 6/19 Oktober 1914 på dagen for Apostelen Thomas og til hans ære han fikk navnet Tomislav da han ble døpt. Han ble født inn i en bondefamilie to måneder for tidlig på et bymarked nær landsbyen Vitovnica som ligger like ved småbyen Petrovac. Han ble døpt umiddelbart etter fødselen for foreldrene var redd at den for tidlig fødte ungen kom til å dø, siden han så vidt ga fra seg livstegn. Han åpnet ikke øynene før etter dåpen. Som liten var han sykkelig og svak. Når han senere ble munk spøkte han om seg selv og sa: *"Vel, det kunne jo ikke bli noe ut av en som ble født på et bymarked!"*

Tomislav opplevde lite glede mens han vokste opp i en fattig familie under første verdenskrig og i etterkrigsårene. Moren hans døde da han fremdeles var ung. I stedet for rolige og ømme moderate ord, ble det den skarpe stemmen til en stemor, og så enda en til, som dominerte hjemmet. Tomislav flyktet inn i sine egne tanker og refleksjoner for å komme unna det harde dagliglivet hvor den følsomme unggutten med en veldig sårbar sjel opplevde så mye sorg. Han fortalte senere at han rømte hjemmefra ved mer enn én anledning med bare en brødsalk i lommen. Han liknet ikke de andre barna verken i vekst, sinnelag eller væremåte. Dette var korset hans: han var annerledes, til og med når det gjaldt matvaner. Så langt tilbake han kunne huske kunne han ikke spise noe som var tilbredt med ister, heller ikke egg eller melk. Han klarte ikke en gang å få seg til å smake kjøtt. Ofte ble han påskjent og tvunget til å spise, men kroppen hans ville ikke ha animalsk mat. Til han ble seksten levde han på brød, løk og agurk. Han ble født inn i verden som om den var et fremmed sted – for å

faste og leve et selvdisiplinert liv helt fra barnommen av. Han vokste opp som en barne-asket og reiste hjem til Guds Himmelske Rike som gammel asket.

Ofte ble han straffet og latterliggjort, og ansett som alt for svak til å arbeide og i det hele tatt ubrukelig, så Tomislav fant ikke noen trøst i verden. *"Du klarer ingenting. Se på Mladen (en jevnaldrende nabogutt). Den karen hjelper sin far med alt mulig! Du bare sitter der og spiser brødet ditt gratis!"* Tomislav ble så såret av disse ordene at han løp ut på jordene for å sitte under et tre. Mens han satt der i det duggvåte gresset ba han om trøst og ba Herren om å la også han bli nyttig til noe. Hele tiden var han nedtrykt av frykten for at de eldste ikke var fornøyd med ham. (Denne frykten plaget ham også det første året som munk.)

Sjelen hans var utvilsomt tyngt av sorg fordi faren, en stille og snill mann, ikke klarte å beskytte ham og vise ham farskjærlighet, som han hadde håpet på. *"Jeg var skuffet fordi faren min giftet seg om igjen etter at moren min døde og fikk to barn med den nye kona. Enda mer skuffet ble jeg da han giftet seg for tredje gang etter at den andre kona hans døde. Stakkars sjel, den eneste grunnen til at han giftet seg var for å ha*

en kvinne i huset som kunne ta seg av barna hans. Jeg kjempet mot min far i tankene mine. Og på grunn av det vokste jeg ikke åndelig på veldig lang tid."

Gud begynte å avsløre for Tomislav i tidlig alder mysteriet rundt tanker og sjeleliv: om konsentrerte tanker og striden mot sinnets distraksjoner. *"Selv som barn grublet jeg mye over alt mulig. Som ung gutt var jeg veldig oppmerksom på tankene mine. Men nå som jeg er gammel skjønner jeg at den forståelsen av tanker jeg hadde som barn er ute av rekkevidde, for Gud opplyser også barn. Jeg var veldig ung enda og hadde ikke begynt på skole da jeg la merke til at tankene mine vandret mens jeg lekte med andre barn. 'Dette er ikke bra,' sa jeg til meg selv, 'Jeg må være tilstede her i tankene mine og konsentrere meg kun om det jeg foretar meg.' Men det hjalp ikke – tankene bare fortsatte og vandrer."*

Gutten næret i løpet av disse årene Gen følelse av ikke å tilhøre denne verden og en mystisk lengsel etter å frigjøre seg selv fra en verden full av sorg og tristhet, en lengsel etter å gi seg fullt og helt over til Gud, og å søke trøst kun i den stille Herren, den eneste Trøsteren for alle som lider. Den Levende Gud talte mildt til sjelen hans, at Han ikke hadde noe sted å hvile hodet sitt mot (Matt 8:20). *"Da jeg forsto at verken foreldrene mine eller familien, eller venner, eller noen andre i verden kunne gi meg noe som helst annet enn smerte, fornærmelser og sår, besluttet jeg å gi opp å leve for verden og i stedet hengi resten av livet mitt til Herren. Jeg forsto at jeg ikke hadde noe annet i verden enn Gud."* Samtidig opplyste Gud ungguttens sinn med kunnskapen om at vårt jordiske liv kun består av å tjene andre, og at det ikke er noe annet enn å tjene og bære sorger og smerte med tålmodighet. *"Det gikk opp for meg i veldig tidlig alder at tjeneste er det livet dreier*

seg om. Foreldre tjener barna sine, og barna tjener foreldrene sine. Og det var da det slo meg, at siden alle er her for å tjene en eller annen, så vil jeg tjene Gud, fordi Han står over alle andre. Der ser du, på den måten kaller Gud en fra ens tidligste levedager.”

Enda ungdommen hans var etter Guds vilje farget i høsttoner i motsetning til vårlige farger, snakket Tadej alltid med grenseløs kjærlighet om moren sin, som han sa han arvet sin følsomhet fra, og faren som var en ”stille og mild mann, og utrolig godhjertet.” Tadej pleide å si at han led mye fordi han hadde fornærmet faren sin i tankene, og at han aldri kunne gjøre nok bot for dette. Han lærte alltid de åndelige barna sine om viktigheten å lyde foreldrene sine, både fysisk og i tankene. Fordi de er etter Herren, ”vårt største gode her på jorda.” Han fortalte dem at målet med kristenlivet var å finne tilbake til vår Himmelse Fars trøstende barm, den fortapte sønns hjemkomst fra utlendighet til de Levendes Land. ”Jeg var plaget av tanker om hensikten med livet gjennom hele livet. Ofte spurte jeg meg selv hvor vi var på vei. Var livet bare en kamp for å samle opp materiell velstand, spise og drikke; var det meningen med livet? Takk Gud, når vi leser om livet til Hl. Serafim av Sarov, forteller denne hellige mannen oss at hensikten med livet er å finne tilbake til vår Himmelske Fars favn. Så kan vi mennesker bli som englene som ledes av Guds Ånd.”

Etter å ha fullført grunnskolen med gode karakterer, sendte foreldrene ham til Petrovac for å bli skredder. De tenkte at på grunn av den dårlige helsen og de kroppslige svakhetene hans kunne han ikke jobbe på landet. Han fullførte handelsstudiene i Petrovac, men greide ikke få seg jobb. Han led mye under ondskapsfulle og ufølsomme mennesker.

KALLET TIL ET LIV SOM MUNK
I 1932 var atten år gamle Tomislav fullstendig absorbert i meningen

Gornjak klosterets kirke og porter.

med livet. I hjertet hans vokste det en lengsel om å bli munk. Han skrev et brev til broderskapet ved Gornjak klosteret og tryglet dem om å ta ham i mot som novise. Etter Guds forsyn tok det seks måneder før han fikk svar. Det som skjedde i mellomtiden derimot kom til å påvirke fremtiden hans. Mens han ventet ble han alvorlig syk (lungesykdom) og måtte få behandling i Beograd. Han tilbrakte førtisju dager på et sykehus. Den fysiske tilstanden hans gjorde ham ikke bedre.

”Legene slo råd om hvordan de skulle behandle meg videre. Etter å ha diskutert en stund foreslo de en veldig komplisert og smertefull behandling: pneumothorax, en vanskelig og pinefull prosedyre som gikk ut på injisering av oksygen kombinert med medisiner inn i lungene. Jeg visste at dette var smertefullt og utmattende og at til og med sterke pasienter slet seg gjennom den. Jeg sa til legen min, ’Hvis du har noen

som helst annen medisin jeg kan ta, greit. Hvis ikke, vil jeg ikke gjennomgå denne.’ Legene ble sinte. ’Hvem tror du du er som forteller oss hvordan vi skal behandle folk!’ sa de. ’Du har å komme i morgen til tuberkulose-avdelingen for å ta behandlingen din!’”

”Vel,’ tenkte jeg, ’dere kommer sanne-lig ikke til å se meg der.’ Jeg spurte hvor lenge jeg hadde igjen å leve uten behandlingen. En kvinnelig doktor sa, ’Hvis du lar oss behandle deg kan du bli frisk, men hvis ikke, kommer du ikke til å leve lenger enn fem år.’ Så jeg tenkte, ’Så de vet ikke en gang sikkert hva utfallet av behandlingen blir!’ Så jeg aksepterte sykdommen og bestemte meg for å tilbringe de siste fem årene av livet mitt på å tjene Gud. Men det var ett problem: foreldrene mine godtok ikke den avgjørelsen.”

”Men samvittigheten min ga meg ikke fred (med mine foreldres protester), så jeg gikk til Gornjak-klosteret mot deres

vilje. Jeg ankom på kvelden akkurat da abbeden kom ut av kirken etter vesper. Han tok meg i mot. Jeg fortalte ham at jeg hadde bestemt meg for å gi livet mitt til å tjene Gud og forklarte hvordan jeg forsto klosterlivet. En russisk munk satt sammen med oss. Jeg husker ikke akkurat hva jeg sa til abbeden. Før liturgi dagen før fikk jeg et glimt av den russiske munken mens han tok prosforaen¹, vinen og vannet inn til kirken. Han gikk inn i kirken og jeg fulgte etter. Så tok han prosforaen, vinen og vannet til alteret, og jeg kysset ikonene. Når han kom ut fra alterrommet sa han til meg sa han, 'Jeg hørte hva du snakket med abbeden om. Tankene dine om klosterliv. Du finner ikke den slags klosterliv noe annet sted i Serbia utenom Miljko-vo-klosteret. Brødrene der er munk i eksil fra Valamo-klosteret i Finland.'"

"Dit bør du dra,' sa han. 'Det er bare der du finner det du lengter etter.' Jeg var usikker på om de ville ta imot meg. 'Det kommer de til å gjøre,' sa munken."

Dette skjedde Juli 24/August 6, 1932.
(forts. neste nr.)

FRA FADER TADEJS TANKER OG UTSAGN:

I: OM TANKENE

1. Livet vårt avhenger av hva slags tanker vi nærer. Hvis de er fredfulle, rolige, langmodige, og gode, da vil livet vårt være slik også. Hvis derimot oppmerksomheten vår dras til omstendighetene i livet vårt, blir vi dratt inn i en virvelvind av tanker og kan verken oppleve fred eller stillhet.

2. Alt, både godt og ondt, kommer fra tankene våre. Tankene våre blir virkelighet. Til og med i dag skjønner vi at hele skapelsen, alt som eksisterer på jorda eller i universet ikke er annet enn guddommelig tanker forvandlet til materie i tid og rom. Vi mennesker ble skapt i Guds bilde. Mennesket var

en stor gave, men vi fatter nesten ikke det. Guds energi og liv bor i oss, men vi forstår det ikke. Vi forstår heller ikke hvordan vi påvirker andre med tankene våre. Vi kan være veldig gode eller veldig onde, avhengig av hva slags tanker og ønsker vi har.

Hvis vi har gode, fredfulle tanker, stille, og de stadig er vendt mot det gode, da påvirker vi oss selv og utstråler fred rundt oss – i familien vår, i hele landet, over alt. Dette er sant ikke bare her, men i hele universet. Når vi arbeider på Herrens mark skaper vi harmoni. Guddommelig harmoni og fred spres over alt. På den andre siden når vi nærer onde tanker, spres stor ondskap i stedet. Den ondskapen vi har i oss utstråler vi blant familien og hvor enn vi ellers er. Så du skjønner, vi kan enten være veldig gode eller veldig onde. Så hvis det er sånn det er, er det sannelig bedre å velge godhet! Ødeleggende tanker ødelegger stillheten inni oss og da mister vi den indre freden.

Vi begynner alltid feil. I stedet for å begynne med oss selv prøver vi alltid å forandre andre først og oss selv til slutt. Hvis alle bare kunne begynne med seg selv først, da ville det vært fred over alt! Hl. Johannes Kryssostomos sa at ingen kan skade en mann som ikke skader seg selv – ikke en gang djevelen.² Du skjønner, du er din egen framtids arkitekt.

Ordenen i skaperverket forstyrres ofte av menneskenes egne tanker. Det var sånn de første menneskene ble ødelagt – i en oversvømmelse – på grunn av de onde tankene og hensiktene deres. Dette skjer også i dag; tankene våre er onde og derfor bærer vi ikke god frukt. Vi må forandre oss. Hvert individ må

forandre seg, men dessverre har vi ingen eksempler å følge, hverken i familiene våre eller i samfunnet.

3. I det Gamle Testamentet kunne ikke folk ta i mot Guds grenseløse kjærlighet. På samme måten kunne de ikke akseptere budene Hans og fortsatte å følge den gamle regelen om øye for øye og tann for tann (jfr. 5 Mos. 21:24). Til og med i dag holder vi kristne oss til denne gammeltestamentlige regelen og er derfor omgitt av ondskap. Vi blir også omgitt av mange forskjellige uhyggelige ting som ødelegger den indre freden får. Vi klarer ikke engang å tilgi vår egen bror, heller ingen andre.

Du skjønner hvor det bærer. Når vi nærer onde tanker, blir vi ondskapsfulle. Kanskje vi forestiller oss at vi er gode, men ondskapen er fortsatt i oss. Vi er ikke sterke nok til å motstå den. Og vi vet at som kristne, må vi verken gjøre eller tenke ondt.

Vi har Guddommelig kraft, Guddommelig live og Guddommelig energi. På dommens dag må vi gi svar for hvordan vi har brukt denne guddommelige kraften, livet og energien som ble gitt oss: enten vi har vært med på å skape harmoni i universet eller vi har sådd disharmoni.

4. Herren har tatt alle lidelsene og bekymringene våre på Seg selv og enda Han sa Han skal gi oss det vi trenger, tviholder vi sånn på bekymringene våre at vi skaper uro i hjertene og sinnene våre, i familiene våre, og over alt rundt oss.

Når jeg er nedlesset av problemer, og prøver å bære alle bekymringene i klosteret og til brødrene helt alene, da blir det problemer både for meg og brødrene mine. Til og med den letteste jobben blir vanskelig. Men når jeg legger alt i Herrens hender, da blir selv den vanskeligste jobben lett å fullføre. Da er det ikke noe press og det er fred blant brødrene.

¹ Prosfor: Et lite brød forberett til den guddommelige liturgi.

² Se: St. John Chrysostom, Treatise to Prove That No One Can Harm the Man Who Does Not Injure Himself; i *Nicene and Post-Nicene Fathers, First Series*, vol. 9 (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1994), side. 269–84.

PILEGRIMSTUR TIL GEORGIA 1-10 oktober 2012

* * *

Gruppebilde fra Øvre Vardzia klosterkirke

Kirken ved bybroen i Tbilisi. Her ble 100.000 kristne halshugd av den persiske pasha Jalal al din i 1227 fordi de ikke ville vanhellige ikonene og gå over til islam.

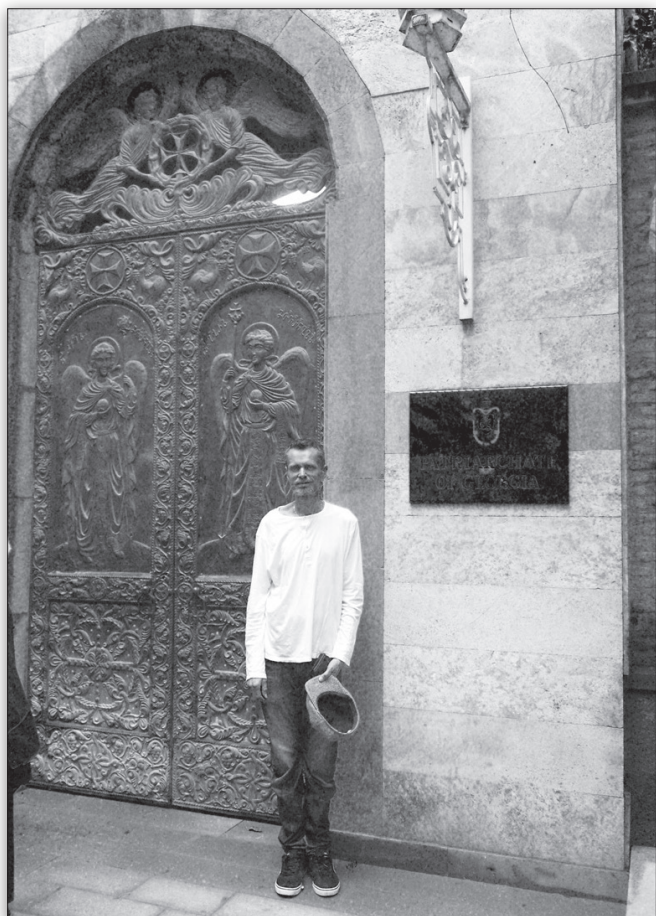

Inne i kirken var det forbønn for psykisk lidende.

14 deltakere meldte seg på pilegrimsturen til Georgia. Vi besøkte hellige steder som Shio-Mgvime klosteret, Mstheta-katedralen, Alaverdi-katedralen, Hl. Ninas grav i Bodbe-klosteret, vi var i Kutaisi-området og besøkte bl.a. Gelati-klosteret og vi besøkte Bagrati-katedralen. Vi besøkte også den store hulebyen og klosteret i Vardzia. Vi reiste til den nordligste del av landet, Stephanatsminda hvor vi besøkte Treenighetsklosteret som ligger på en fjelltopp nesten like høy som Galdhøpiggen! Og vi var like ved grensen til Russland og Kazbegi-fjellet. I Tbilisi ble vi (f. Johannes og f. Serafim) invitert til konselebrasjon med patriarken Elias og flere biskopper på søndagen i den nye Treenighetskatedralen som ligger på en høyde midt i Tbilisi. Det var nok første gang norsk ble hørt der! Og etter liturgien ble vi invitert til å spise middag hos patriarken! Siste dagen forrettet vi liturgi på norsk, georgisk og kirkeslavisk i en kirke fra 800-tallet. Noen virkelig beskrivelse kan vi ikke gi av våre opplevelser i dette fantastiske landet med de overveldende kirkene og eldgamle, kristne kulturen og de vennlige menneskene, vi kan bare tilby dere å ta en titt på bildene her (som er tatt av Dag Damian Markeng) og si: Reis dit og opplev det selv!

Den nye Treenighetskatedralen på høyden midt i byen.

Inngangen til Patriarkatet i Tbilisi

Mtskheta – Den gamle hovedstaden med helligdommen.

Den befestede byen Signavi.

Bagrati nyrestaurert katedral og kloster.

Ikonverksted i Bodbleklosteret

Bodbeklosterets kirke hvor hl. Nina ligger begravet.

Trapeza i Bodbeklosteret

På vei til den hellige kilden

Alaverdi-katedralen og klosteret (nyrestaurert)

Bad i kilden i Bodbe

Honning og voksproduksjon i Alaverdi

Vinsmaking i klosterkjelleren

Ikonostasen i Kirken i Gelati-klosteret

Shio-Mgvime fra 500t., her bodde hl. Shio.

Vardzia – Hulebyen som delvis er ødelagt av perserne.

*mama Mamuka, Vår veileder på turen i Vardzia.
("mama" betyr "fader")*

Vardzia sett innenfra.

Utsikt mot Kazbegi

Treenighetsklosteret på 2200 moh nær den russiske grensen.

Liturgi nest siste dag i hl. Tamaras kirke

Fra liturgien i kirken fra 800-t.

Tonsur i Det Heliga Korsets Upphøjelses Skete i Vavd (Hållnäs, Sverige):

Sr. Joanna (Madeleine) Schönqvist ble etter egen begjæring, sin skriftefar protojerej Angel Velitjkov's anbefaling og vår hellige erkebiskop Gabriels velsignelse tonsurert av f. Johannes til første steget i det monastiske liv, rasson-bærende nonne, med navnet Joanna. Det skjedde etter vesper tirsdag 25. september (aften til Grunnleggelsen av Kristi Oppstandelseskirke i Jerusalem) i sketen i Vavd.

Prostimøte i Stockholm

2.-3. november ble det avholdt et "prosti-møte" i Stockholm. Alle tilhørende Det Skandinaviske Prostiet kunne delta, og innbydelse ble sendt til presteskap og tillitspersoner. Møtet fant sted i lokalene til Kristi Förklarings Kyrka på Birger Jarlsgatan. Og menigheten der var et godt vertskap for oss. Vi diskuterte flere viktige spørsmål og informerte hverandre om saker og forhold i våre menigheter og sammenhenger.

Hl. Trifon Skita

Fra samme firma i Beograd som tidligere har laget ikonostas-rammeverket, samt alterbord og andre innredningsmøbler til klosterkirken i Hurdal, ble det også bestilt en stor korpult ("pevnitsa") samt en kenotaf med baldakin til ære for hl. Trifon. Det er laget i samme tresort som det andre og med samme farge og er utskåret med samme dekorstil ("rastka-stilen") som det øvrige. Tingene ble fraktet hit i deler, og Nebojsa Bogavac kom selv opp hit og monterte det! Nå ser det ut til at klosterkirken er komplett som opprinnelig tenkt.

Georgisk/norsk liturgi

Søndag 25. november hadde vi liturgi på georgisk og norsk igjen. Det var f. diakon Irakli Tsakdze fra København (Guds Moders Beskyttelses menighet) som tok turen hit og stod for de georgisk-språklige delene sammen med koret som hadde øvet seg mer på de georgiske tekstene og musikken. Det var en stor glede for oss alle, og i særdeleshet for våre georgiske medlemmer.

FRA MENIGHETENS LIV

Dåp:	Dåp:	Dåp:	Dåp:
Oliver Andreassen, sønn av Senait Haile og Tor Viggo Andreassen Oslo 22. september	Benjamin Gebru Mesfin, sønn av Mesfin Gebru Ta- desse og Ratda Poonpakdee Oslo 16. september	Naomi Emilie Haltstrand, datter av Arne Haltstrand og Fasica Esheite Abbebe Oslo 24. juni	Kristina Amanuel Welde- kian, datter av Amanuel Weldekian og Rigat Estifa- nos Oslo 2. des.
Furtuna Tewelde, datter av Tewelde Asfaha og Lemlem Btseai Oslo 22. september	Alexandra Radu, datter av Ionel-Nicu og Rodica Radu. Stavanger 20. oktober	Johanna Tesfahiwet, datter av Tesfahiwet Fikre og Nebyat Hailu Oslo 21. oktober	Begravelse: Nina Ivanenko f. 31.12.1926 – d. 11.09.2012 Begravet i Fetsund 18. sept.

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

*Givere til Hl. Nikolai menighet får skattefradrag for gaver til menighetens konto.
Ønsker du skattefradrag på dine gaver må navn, adresse og personnummer oppgis.
Man får skattefradrag på gaver fra 500 kr til 12000 kr i løpet av et året.*

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS KONTO

0532 12 67426 / 2050 03 19357 SIDEN SIST:

GAVER TIL KIRKEBYGG I OSLO

*Vi fortsetter innsamlingen til å bygge om kirken slik som vist tidligere
og slik vi har vedtatt på Medlemsmøtet. Vi kunne ikke starte byggingen i år,
dertil var det kommet inn for lite gaver, men nå håper vi på byggestart etter påske.
Mange har fast utbetaling fra konto, og flere nye gavegivere oppfordres
til å komme på "banen" slik at vi kan realisere vår plan.*

MANGE TAKK TIL ALLE DERE SOM HAR SENDT GAVER PÅ MENIGHETENS KONTO!

*Jon Wetlesen 600 Thomas Såheim 75000 Kristin Holm 500 Christiana Karlsen 200
Manjana Kvalheim 1000 Elisaveta Stoyanova 1000 O.G. Svele 3000 Zaid Kaleab 500
Inger-Johanne Enger 1500 Fam. Kornev 6000 Fam. Roddvik 1500 Thor Stange 800
Liljana Hovstø 900 Peter Svele 4000 Andrej Z Morch 1500 Kjetil P jikiun 1500
Ksenija Ozmidova 1000 Ksenija Andersen 200 Irina Krasnova 300 Halina Semizhon 1000
Sarita Jankovska 400 Maisi Bäckman 2000 Zorica Ranisavljevic 1000 Metodija Jankovski 300
Ragnhild M Aasen 300 Dag G. Markeng 2000 Matiosian Shirair 500 Lonni Lepp 1000
Aage O Volden 400 Tetjana Ljapun 150 Zorica Stojanovic 500 Ljuba Riis 500
A R Braathen 100 Andrew Christensen 500 Ludmila Mobeck 1000 Torstein Tollefsen 1000
David NN 500 Todorka Struksnes 1000 Jole Jovanovski 250 Radinka Nikolovska 2000
Larissa Weie 300 Vera&Riste Damcevski 200 Hans Olav Wingerei 500 Kira Holmsen 200
Fam Raudøy 1000 Martinus Hauglid 2000 Zinaida Petrenko 300 NN 200
Inger Johanne Nilssen 3000 Milka Draskic 300 Aleks Semakoff 500 Sturla Olsen 800
Belka Korshavn 3000 Janette Khoury 2000 Pirichat Panya 200 Julia Chaffin 400
Svein og Kirsten Sandvold 5000*

Hjertelig takk for alle bidrag!

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B

ERKEBISKOP GABRIELS JULEPREKEN 2012

* * *

*"Og dette skal dere ha som tegn:
Dere skal finne et barn, svøpt,
liggende i en krybbe" (Luk. 2,12)*

Kjære brødre og søstre

Det er meg en glede i dag å ønske dere en riktig fin høytid for Herrens Fødsel. Som på alle de store høytider er det et viktig øyeblikk vi er med i. Det er i dag Herren kommer for å være midt iblant oss, kledt i armod. Han valgte en ubetydelig landsby i en ukjent egn som Sitt fødested, og Han fødes av en fattig jomfru.

Han, som er universets Skaper og gudenenes Gud, den Allmektige, Han vil åpenbare Seg for menneskers øyne på et sted hvor fattige hyrder hadde søkt ly med deres flokk, i en simpel grotte. Der er det at Maria, som ikke hadde kunnet finne ly noe sted, føder kongenes Konge og herrenes Herre.

"For dere er i dag en Frelser født i Davids by, Han er Kristus, Herren" (Luk. 2,11) "Herren er Gud, og Han lot det bli lyst for oss" (Ps. 117/118, 27), ikke i Guds skikkelse, som hellige Basilios den Store sier, men i en tjeners skikkelse, for at skjenke frihet til dem som holdtes fanget i trelldom. Hvem har da et hjerte som sover så fast, hvem kunne være så utakknemlig ikke å fryde seg, juble og stråle av glede ved en sådan begivenhet?

Alt dette finner sted med en ydmykhet som vi kanskje kun svagt kan ane: Han er Frelseren, Han er Kristus, Han er Herren, men hva spesielt er der ved å svøpes og legges i en krybbe, hva er da meningen med dette tegn?

Brødre og søstre, gjennom dette tegn, dette mysterium, kan vi forstå, at Gud i ydmykhet gjør Seg til ett med oss for vår frelses skyld. Ja enda bedre, vi ansføres til å ydmyke oss for å møte Herren. Ved Sitt eksempel gjør Han det begripelig for oss, at menneskets stolthet begynner å vakle på grunn av Guds sinnelag, som lar oss øse av Hans store ydmykhet til vår frelse!

Vi skal derfor ta imod Julens høytid som en nåde, nemlig Guds komme, Han som fornedrer Seg og blir et lite barn. Han som er Guds Ord, avfinner Seg med å gråte på samme måte som alle jordens barn...

Han, som har sete ved Faderens høyre side, legges på et fattig leie av strå... Han, som er verdens Skaper, viser Seg for oss i et svakt og skrøpelig legeme for derved å ta del i vår smertefulle menneskelighet

Ja, vi ansføres altså til å gjøre oss helt små for å leve av den sanne glede som kommer fra Gud!

La oss prøve oss selv, og la oss endre vår måte å leve på! La oss avlegge våre skinnkjortler og iføre oss lysets kåpe. La oss opphøre med alltid å ville dominere vår bror med ord, med makt og med oppvisning i styrke. Alt sådant tjener til intet! Hva enten det er i våre familier, i våre menigheter, i stiftet eller i våre Kirker, la oss stoppe all upassende tale, all nedladende holdning, enhver demonstration av makt og dominans, og la oss i stedet bli Guds barn, virkelige mennesker, som avspeiler Herrens skjønnhet i Hans ydmyke nærvær. Således blir vi frie, idet vi tilpasser oss vårt forbilde, Jesus, vår Frelser, som ble født i en krybbe! Våre handlinger vil da ikke lengere være styrt av noen gruppemoral, ikke heller av noen sosial eller kirkelig konformitet! Vi vil ikke lenger strebe etter å tilintetgjøre våre brødre og posisjonere oss selv som en sterk Kirke med mange troende, som uopphørlig skal bevise, at vi er de beste...

La oss derfor ile hen til Herrens krybbe, men la oss ved nåden forberede oss på å nærme oss, så vidt vi formår, ved å åpne våre hjerter i en levende tro og med en bevissthet, befridd for alle stolthetens lenker.

På den måte, hvis vi ønsker å leve i ydmykhet og innser våre svakheter, hvis vi anbringer oss ved Guds barnets føtter, sådan som vi i dyp sannhet er, så vil få smake dét som englene forkynner for hyrderne i denne julenatt: *"Fred på jord, blant menneskene god vilje!"*

Det er denne Fred som jeg ønsker for dere, kjære Brødre og Søstre, og jeg forsikrer dere om all min kjærlighet og forbønn.

Må Guds ydmykhet være deres glede!

✠ Erkebiskop Gabriel av Komana
St. Alexander Nevskij katedralen, Paris
dansk overs. av f. Poul Sebbelov fra fransk
(lettere fornorsket)